

Verslag van de lezing door Michaël Van Bossuyt over de energiemarkt op 13 oktober 2022

Als je naar deze lezing van Michaël Van Bossuyt was afgezakt om opbeurend nieuws te vernemen, werd het ongetwijfeld een afknapper.

De boodschap van de spreker was duidelijk: de meeste energieprijzen bereiken momenteel ongekende hoogtes en dat zal zich niet alleen deze winter laten voelen in onze portemonnee, maar ook en vooral tijdens de winter van 23-24. Pas nadien is er enige verbetering te verwachten, alhoewel de energieprijzen nog steeds een veelvoud zullen blijven van de prijzen voor de oorlog in Oekraïne.

Grote boosdoener is de gasbevoorrading vanuit Rusland, een land dat in het verleden steeds een zeer betrouwbare partner was, althans wat de gasbevoorrading betrof. Duitsland had overigens, zonder enig alternatief, zijn economie volledig afhankelijk gemaakt van dat Russisch gas. België was op dat vlak heel wat verstandiger en vooruitziender geweest en zal gegarandeerd over voldoende gas beschikken tijdens de komende winter. Dit in tegenstelling tot Duitsland en Frankrijk.

Opmerkelijk is overigens dat alleen Europa wordt geconfronteerd met deze exuberante gasprijzen, in tegenstelling tot bv. de VS, Australië, India, China, ...

Zit er een oplossing aan te komen voor dit prangend probleem? Op korte termijn niet, maar aangezien het energieprobleem de absolute prioriteit vormt voor alle Europese landen, waar alle knappe koppen zich over buigen, komt er misschien toch nog een oplossing uit de pipeline. Het beëindigen van de oorlog in Oekraïne zou een goed begin zijn.

Over knappe koppen gesproken, de spreker Michaël Van Bossuyt, is er ongetwijfeld ook één. Wat een spraakwerval, wat een kennis op allerlei vlak: technisch, maar ook politiek en economisch. Positief nieuws viel er niet te rapen maar gedegen kennisoverdracht des te meer.

En om de cirkel rond te maken: onze spreker van vanavond, Peter Laroy, zal het hebben over roversbenden van vroeger, lokale bendes die streekgebonden opereerden. De hedendaagse roversbenden bestaan uit in driedelige maatpakken of dure mantelpakjes uitgedoste mannen/vrouwen en werken in internationaal georiënteerde grote energiebedrijven. Nog een verschil met vroeger: je krijgt ze nooit te pakken. Ze blijven letterlijk en figuurlijk buiten schot.

Uiteindelijk stap ik de avond van de lezing rond half 11 onze huiskamer binnen. Mijn vrouw vraagt enigszins verrast: 'Nu al thuis? Was het niet goed misschien?'. Op tv is de slimste mens bezig. Eén van de twee juryleden doet een verwoede poging om een uit het hoofd geleerde grap als spontaan te laten overkomen. Het lukt hem niet. Ik kan er niet mee lachen. Ik ben niet stemming.

Ik informeer even later bij mijn vrouw - zij doet de financiën bij ons thuis - naar ons voorschot voor het gas- en elektriciteitsverbruik. Enkele dagen later bel ik naar een houthandelaar om 4 stère brandhout te bestellen.